

Sygn. akt VIII C 604/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Windykacja spółka z o.o. w W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 604/18

UZASADNIENIE

W dniu 24 listopada 2017 roku powód (...) Windykacja spółka z o.o. w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu P. S. powództwo o zapłatę kwoty 1.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 28 stycznia 2016 r. P. S. zawarł z (...) spółka z o.o. w W. umowę pożyczki, na podstawie której otrzymał kwotę 1.000 zł, którą zobowiązał się zwrócić do dnia 27 lutego 2016 r. Powyższa umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany nie dotrzymał warunków umowy. W dniu 28 czerwca 2016 r. powód na podstawie umowy cesji nabył wierzytelność wobec pozwanego. Pismem z dnia 21 października 2016 r. pozwany został zawiadomiony o cesji wierzytelności z tytułu umowy pożyczki. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się w całości należność z tytułu udzielonej pożyczki.

(pozew k. 2- 4)

Postanowieniem z dnia 18 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

(postanowienie k. 4 v.)

W pozwie wniesionym na urzędowym formularzu strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu wraz z identycznym uzasadnieniem jak w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pozew wniesiony na urzędowym formularzu k. 7- 8)

Na rozprawie w dniu 10 września 2018 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwany nie stawił się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania,

nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół do wyroku zaocznego k. 46)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 stycznia 2016 roku P. S. zawarł z (...) spółka z o.o. w S. umowę ramową pożyczki nr (...), na podstawie której pierwotny wierzyciel zobowiązał się do udzielenia pożyczki na warunkach określonych w umowie, a pozwany do jej zwrotu oraz do zapłaty prowizji.

(umowa ramowa pożyczki k. 10- 15)

W dniu 28 stycznia 2016 roku P. S. przelał na rachunek bankowy (...) spółka z o.o. w S. kwotę 0,01 zł tytułem wyrażenia zgody na warunki regulaminu umowy pożyczki nr (...). Tego samego dnia (...) spółka z o.o. w S. dokonała przelewu na rzecz pozwanego kwoty 1.000 zł tytułem wypłaty pożyczki nr (...).

(potwierdzenie wykonania operacji k. 30, potwierdzenie wykonania przelewu k. 31)

W dniu 28 czerwca 2016 roku (...) w T. zawarł z (...) Windykacja spółka z o.o. w W. umowę cesji wierzytelności.

(umowa cesji wierzytelności k. 16- 21)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Windykacja spółka z o.o. w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do P. S. wynikająca z umowy pożyczki o numerze (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie udowodnił, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od (...) w T. wobec nie wykazania, że podmiot ten nabył z kolei wierzytelność od pierwotnego wierzyciela. Zgodnie z twierdzeniem pozwu P. S. zawarł umowę pożyczki z (...) spółka z o.o. w S.. Na poparcie powyższego twierdzenia strona powodowa złożyła zawartą z (...) spółka z o.o. w S. umowę ramową pożyczki nr (...) oraz potwierdzenie wykonania przelewu przez wskazaną spółkę kwoty 1.000 zł na konto pozwanego. Pomimo tego powód poprzestał wyłącznie na złożeniu umowy cesji wierzytelności dokonanej przez (...) w T. na swoją rzecz, która jednak w żaden sposób nie dowodzi, iż zbywca wierzytelności nabył ją wcześniej od pożyczkodawcy, zamiast złożyć dodatkowo umowę sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy (...) spółka z o.o. w S., a (...) w T..

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanego. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwany powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien

niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty dochodzonej pozwem.

Zasadności żądania pozwu nie dowodzi również załączona przez powoda umowa z dnia 28 czerwca 2016 roku o przelew wierzytelności zawarta pomiędzy powodem a (...) w T. wraz z załącznikiem. Tego rodzaju dokumenty nie mogą stanowić i nie stanowią dowodu na istnienie zobowiązania pozwanego (tak co do zasady jak i co do wysokości). Są to tzw. dokumenty prywatne, których formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że zbywca (pierwotny wierzyciel) i nabywca złożyli oświadczenie nimi objęte. Tylko w takim zakresie dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tych dokumentów bez poparcia ich odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Identycznie należy ocenić znaczenie dokumentów przedstawionych przez stronę powodową w postaci zawiadomienia pozwanego o przelewie wierzytelności i wezwania do zapłaty z dnia 21 października 2016 r.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa. Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości. W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.